

2884-12-16

ת"צ

בבית המשפט השלום**בנתניה**

יוסף ברד, ת.ז. 016671455

עדי בעיד עמידה בני-ארוחה

מגדל ב.ס.ר. 3

רחוב כנרת 5, בני ברק, 5126237

טל': 03-7671500; פקס: 03-7671501

התובע:

- 33 -

1. תירצה מאפה בע"מ ח.פ. 513281741

מרחוב הרודיה 17

תל אביב, 6775722

2. כל בו חי חינם בע"מ ח.פ. 511484487

מרחוב המרכבה 31

חולון, 5885119

הנתבעות:

התביעת האישית: 9445ט 15
פיוצוי לקבוצה הייצוגית: מתחם ~~ה-~~ 5.2 מיליון ₪ 1.5 אלף (אלף)

תובענה ייצוגית**א. פתח דבר**

1. עיקר התובענה שכוא מתייחסת בהפרות יסודות של הוראות תקן ישראלי רשמי 1145 (סיכום ואריזה של מוצר מזון מסוון) (להלן: "תקן הסימון" ו/או "תקן 1145") שמהוות את התקן הרשמי והחייב הן מכוח עצמו, והן מכוח צו הגנת הצרכן סימון ואריזה של מוצר מזון – תשנ"ט 1998 (להלן: "צו הסימון").

ב. המסדרת המשפטית - סעיף 8.3.1 לתקן 1145

2. הנתבעותapro את תקן הסימון ואת צו הסימון. הוראות סעיף 8 לתקן הסימון הן בעלות תוקף מהיביך והן קבועות כי:

"8.1. תצין המילה 'רכיבים' ולאחריה יצוינו כל הרכיבים שהוספו, לרבות מים, בסדר תכלה יורד לפי תכולתם היחסית במשקל מוצר המזון..."

8.3 תכליות הרכיב תסומן כמפורט להלן.

8.3.1 תכליות ורכיב, נזקינים למאה, תסומן באחד מהמקリスト הלאה:

- 8.3.1.1 כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר המזון מתקשר בדרך כלל בעניין הצריכה לרכיב."**

העתק תקן הסימון מצורף לבקשת ומסומן 1.

3. צוין של אחיזה הרכיב הוא בעל חשיבות גודלה מתחילה של הרכין. כאשר הרכין רוכש מוצר מזון הוא מעוניין לדעת את שיעור הרכיבים המצוינים בשם המזון. אי כך, כאשר יצורך או משוקך לא מצינעם את השיעור המדויק של הרכיבים הדומיננטיים במאוצרו, מדובר על מעשה ו/או מחדל חטעה את ציבור הרכנים ובשל כך גורמים לציבור הרכנים נזקים ממוניים ובלתי ממוניים.

4. התובע יציג להלן כי עקב הפרת החובות שבדין, נזקים לחברי הקבוצה ונפגעת זכותם היסודית לבחור את המוצרים הרצויים להם מבין שלל סוגי המוצרים ונמנעה מהם היכולת להשווות באופן אפקטיבי בין המוצרים נשאי התובעה ומוצרים אחרים אשר עומדים בתנאי התקינה והדין.

5. זאת ועוד, חוק הגנת הרכין מטיל חובה קוגנטית על עסקים לסמן את הותוצרת שלהם בצורה נכונה בהתאם לחוקים ולתקנים הקונקרטיים על מנת לאפשר גילוי נאות לרכנים ולשמור על אוטונומיה הפרט באשר לצרכי המוצרים החולמים את רצונו.

בנוסף תקן הסימון עצמו קובע בסעיף 3 כי סימון מוצרים יהיה לא מטעה.

6. למורות חובות אלו, הנتابעות בחרו שלא לקיים את התקן הרלוונטי ולהטעתו את הרכנים שלחן, הן על ידי הפעולות מהתקן, והן על ידי כך שבמוצר נושא כותרת "מעורר תמריס" לא נכללו בפירוט הרכיבים תמריס!

7. למעלה מכך, תקן הסימון קובע בסעיף 5 כי חלה על היצרך לציין את שמו על האריזה, מה שהותבעות נמנעות מלעשנות.

ג. הצדדים

8. התובע הוא צרכן שרכש עוגיות שיצרה הנتابעת 1 והנותבעות משוקות.

9. הנتابעת 1 היא מייצרת ומשווקת של עוגיות ומוצריו מאפה שימושה הרשות הוא כמפורט בכתובת הבקשה. הנتابעת 1 משוקת את עצמה תחת הכותרת "מאפיית ליגאני".

10. הנتابעת 2 היא רשות שיווק גדולה בעלת טיפוס בישראל הפעלת תחת השם המסתורי "חצץ חינס".

ד. רקע עובדתי

11. ביום 20.11.16 רכש התובע עוגיות שונות של הנتابעות לצרכיו החיטית בסניף של

הATABUT 2. בין היתר, רכש עוגיות "עוגיות קינמו" (להלן: "עוגיות קינמו"), במחיר של 10.9 ₪, וכן עוגיות "מעורר תמריס" (להלן: "עוגיות תמריס") במחיר של 10.9 ₪ (שניהם

יתד יכינו: "העוגיות").

מצ"ב צילום אריזות עוגיות הקינמו ומסומן 2א.

מצ"ב צילום אריזות עוגיות התמריס ומסומן 2ב.

העתק חשבונית מיום 02.08.16 המאשרת קינה של העוגיות מצורף לבקשת ומסומו³.

.12 תוך כדי צריכת העוגיות, רצה התובע לברר מה חלקו של הרכיב-הנטון בשם המוצר מתוך כל עוגייה. מבדיקתו את רשימת הרכיבים של המוצרים עליה, כי הנتابעת לא מצינית על גבי האריזה, מה שיעור הרכיבים במוצר, לרבות הרכיבים שבסם המוצר. כך – בעוגיות הקיימו לא צוין אחزو הקינמו. כשבדק מה אחזו התמירים בעוגיות התמירים הוא הופטן מעד לגלוות כי אין בהן תמרים כלל וככל:

.13 התובע רצה לבירר נתונים אלה, כדי שיוכל עתיד להשוו בין מוצרים שונים וזאת גם מתוך דרישות בריאותיים – אך הוא לא העלה בדעתו כי בעוגיות התמירים לא היו תמרים.

.14 התובע פנה לייעץ משפט והתברר לו, שכאשר שם המוצר מופיע רכיב מסוים, יש חובה לרשום את האחזו שמהווה אותו רכיב מסך כל הרכיבים של המוצר.

.15 אין ולא יכולה להיות מחלוקת, שהנתבעות נוהגות באופן נסיך כאשר הן מייצרות ואו משוקות מוצרים שאינם עונים לדרישות התקן הישראלי, כפי שהן נדרשות על פי הוראות הדין. לאור אופי הפורתה הדרך היחידה לאכוף על הנتابעות את הוראות התקן והדין היא על ידי הגשת תובענה ייצוגית, שבמסגרתה מותבקש בית המשפט המכבד לחייב את הנتابעות להפסיק מהתנהלותן הבלתי חוקית וഫטולית, לפצות את הרכנים של דין – רוכשי המוצר בגיןם הממוני והבלתי ממוני, בהתאם לתקילת חוק וນובענות ייצוגיות.

.16 לאור האמור, התובע סבור כי על הנتابעות לפצות אותו על הטעיה והפרת החובה החוקה, בפיוצם ממשוני.

.17 במהלך חקנת המסמכים לתביעה, התגלה כי הנتابעות נמנעות מלציין את זהות הייצור על האריזה. זאת בגין מוחלט לדין הישראלי אשר מחייב ציון מפורש של הייצור, מה שאלץ את בא כוח לנשות ולאטור את זהות המשפטית של הנتابעת. 1. זהותה המשפטית של הנتابעת 1 אותרה לבסוף, לאחר כחci שעיה של חיפושים במרשתת באמצעות פסק דין שפרטיו מצויים במאגר המשפטי ינבר.

.18 זאת ועוד, כאמור, התנהלות הנتابעות הביאה לפגיעה באוטונומיה ובנייה של התובע וחברי הקבוצה. התנהלות זו פגעה ביכולת הבחירה של התובע וחברי הקבוצה. התובע וחברי הקבוצה זכאים לדעת מה הם רוכשים, צורכים וממה להימנע והם זכאים להשווות בין המוצרים שהם רוכשים. בוטלן זכויות אלה מהתובע ו לחברי הקבוצה, נגרמו להם גם נזקים בלתי ממוניים שנובעים מרגשות התסכול והכלע שהםחו כתוצאה מהתנהגות הנتابעות.

ה. הטיעון המשפטי ועילות התביעה

ה.1. הפרת תקן הישראלי 1145 – הפרת חובה חוקת

.19 סעיף 63 לפקודת הנזקין [נוסחה חדש] קובע כי הפרת חובה חוקת היא עולה בנזקין. כאמור ב- ע"א 145/80 ענקין נ' המועצה המקומית, בית שמש, פ"ד ל(ז) 139, 139, מרכיבי העולה הם :

- "א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;
- ב. החיקוק יועד לטובתו של הנזק;

ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;

ד. ההפלה גורמת לנזק נזק;

ה. הנזק אשר גורם הוא מסוג הנזק אליו נקבעו החוקים".

יאמר מיד, כל יסודות העולמה מתקיימים במקורה דן. תקן הטימון הוא תקן מחייב המסדר את החוראות שלפיה יש לספק מזון ארזו מראש. תקן זה אומץ גם בצו הסימון. עם זאת, גם אם התקן לא היה מאומץ, עדין היה מקום להחלה ישירה של התקן זה משום שהתקן מהוווה תיקוק בפני עצמו,thon ואור הוראות סעיף 9 לחוק התקנים, תש"ג-1953.

.21 הנتابעות הפכו את הוראות תקן הסימון, שמצוין לעיל, כאשר לא רשמו על גבי אריזות המוצרים את האחוז של הרכיב ששמו מופיע בשם המוצר ולא עמדו בחוראות התקן כאמור לעיל.

.22 התקן נועד להגן על כלל ציבור הרכנים. התקן מהווה גילוי נאות על המידע הכלול של האחוזי הרכיבים במוצר על מנת למנוע הטעה של הרכנים, להגן על חופש הבירהה של הרכנים והאוטונומיה שלהם לבחר אוות המוצרים אותם הם טובעים לצריך. התקן מאפשר לערך לדעת מה הוא מכניס לגוף שלו ולתכל לכללית את הרכנותו שלו בדרך של השוואה בין המוצרים השונים.

.23 בענייננו, הנتابעות מנעו מהותבו מעליו לקבל על פי כל דין. כך למשל, בעוגיות הקינמון, לא יכול היה התובע לדעת כמה קינמון מצוי במוצר ולהשוותו למוצרים אחרים. בעוגיות התמירים המכוב חמוץ עד יותר מאשר התברר כי לא מצויים בו תמרים. בנוסף הנتابעות הפכו את סעיף 1 לתקן הסימון בכך שנמנעו מלציין את שם הנتابעת 1 כיצרן של המוצר.

.24 לעניין זה נסיף ונציין כי הנتابעת 1 אינה מחזיקה בסימון מסחר רשמי "מאפיית לניאני". גם חיפושם מאגרי המידע, לא העלה כל סימן מסחר רשום בשם זה.

.25 לתובע ולחברי הקבוצה נזקים אשר פורטו לעיל ולהלן. נזק זה הוא מסוג הנזקים אותו ביקש המשפט למנוע והוא נגרם בדרך ובצורה אותה התקoon המחוקק למניע. אי לכך, מתקיימים כל התנאים לקיומה של העולמה.

.26 התובע לימיד את נזקו האישី בראש הנזק הממוני בסך של מחצית מסכום הרכישה - 5.45 ש"מ = 2/10.9 לモוצר ובכך הכל 10.9 ש' עברו שניים.

.27 כאמור, לתובע וליתר חברי הקבוצה נגרם נזק לא ממוני עקבפגיעה באוטונומיה ופגיעה בנוחות לנוכח הנסיבות. התובע מעמיד את נזקו האישី בראש הנזק הלא ממוני בסך 2 ש' לכל חבילה שרכש ובכך הכל 4 ש'.

.28 לגבי הקשר הסיבתי יouter, כי בנסיבות המקרא מתקיים קשר סיבתי בין אי קיומם תקן הסימון על ידי הנتابעות לנזקים שנגרמו לתובע. מבלי פגיעה כאמור לעיל, לגבי הנזק הלא ממוני – פגיעה בנוחות ובאוטונומיה נקבע בפסקה כי אין צורך להוכיח קשר סיבתי אלא די בהתנגדות העולמית של הנتابעות על מנת להוכיח להן חובת פיצוי לאור האינטרסים המונגינים של חברי הקבוצה והתובע.

מבלי לפגוע בכלליות האמור לגבי הקשר הכלכלי, יונר כי לגבי הנזק הממוני נקבע שאין לדריש הסמכות מצד התובע לאור העובדה שההתביעות מבוצעת את הטעיה במהדר בלבד, ומайдן, כפי שכבר קבע בית המשפט העליון הטעה מובילה לנזק ממוני גם בהיעדר הסמכות.

בראו:

סעיף 48 לפסק דין של כי הש' מלצר בהלכת ע"א 8037/06 שי ברזילי נ' פריניר (הදס בע"מ (פרסם בנבז). (4.9.2014).

ה.2. הפרות חוק הגנת הצרכן

סעיף 17 (ב) לחוק הגנת הצרכן קובע שיש לסמן על מוצר שימושו לצרכו פרטיהם שקבע שר הכלכלה שיש לצרינס בצו. צו הסימון שיצא מכוח סמכות זו אימץ את הוראות תקן 1145 בכל הנוגע לסימון של מוצרים מזון.

תקן הסימון עצמו כולל איסור על הטעה בקשר עם סימון מוצר מזון (סעיף 3.3 וסעיף 5.1). כך גם חוק הגנת הצרכן בסעיף 2 קובע, כי על עסק נاطר לעשות פעולות שלולות להטעות לצרכן בכל עניין מוחתוי:

2. (א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במהדר, בכתב או בעל פה או בכל דרך לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות לצרכן בכל עניין מהותי בעסקה (למשל – הטעה); בלי לגרוע מ כלליות האמור יראו עניינים אלה כמחותיים בעסקה:
 - (1) הטייב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
 - (2) המידה, המשקל, הצורה והמרקיבים של נכס;
 - (3) זהות הייצור, היובאן או נתן השירות;
 - (4) התאמתו של הנכס או השירות לתיקן, למפרט או לוגם;

וזאת ועוד, חוק הגנת הצרכן קובע מפורשות חובות סימון אשר חלות על היוצרים ועל המשוקרים. כך למשל:

"...17. (א) על עסק לסמן על גבי טבון המזידים לצרכן או במצווף להם פרטיהם בדבר - ..."

(3) שם הייצור, מספר זהותו ומענו, ואם המוצר מיובא – שם היובאן, מספר זהותו ומענו;

(4) כמות המוצר ופירוט חמי היסוד שמהם הוא מורכב."

הנתבעות חלק מעיסוקן משוקרים ומוכרים מזון שונים ולפיכך הן נופלת בהגדרת "עסק" המצויה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן. התובע הינו צריך בהתאם להגדרות של החוק.

לא יכולה להיות מחלוקת על כך שייצור ושיווק מוצר שאינו עומד בדרישות התקן, הינו מעשה שבודאי עלול להטעות את הצרכן. אין כל ספק כי לצרכן שורך מוצר מזון

.29

.30

.31

.32

.33

.34

שמיצרת הנتابעת 1 ומושוקות הנتابעות סומך עליה שמצויריה תואמים לתקינה הנדרשת.

.35. התוצאה היא שהנתבעות מטעה את ציבור הרכנים.

.36. סעיף 4 לחוק הגנת הרכן קובע חובה גילוי:

4. (א) עסק חייב ל吉利ת לצרכן –

(1) כל פוט או יכולות נחותה או תכונה אחרת המידעים לו, המפתחיתם באופן ממשוני מערכו של הנכס;

(2) כל תכונה בנכס המחייב החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;"

בענייננו, מתקיימת הפרות חובת גילוי המוטלת על הנتابעות בהונאות לדין. השיווק של העוגיות אינם מתואים לתיקון הסימון והוא מהווע מעשה שיש בו פגעה ברכן, הטעיה חרנונית ו/או הסתרת מידע, כאשר לצרכן אין את היכולת לדעת את אחזוי המרכיבים של המוצר ואינו יכול לדעת האם הוא צריך את הרכיבים אוטם ביחס לצרכן ובנסיבות אותה הוא ביחס לצרכן. כמוון שהרכן גם אינו יכול להשווות בין מוצרים שונים בסיס הבריאות ובפונ הממוני. לעלה, מכך, הנتابעות לא מציאות את זהות הרכן מה שמהווע מஸול בבני הרכנים שנפנו מהנהלות פסולה של הנتابעת 1.

.37. עד נזכיר את ההטעיה החמורה שנובעת מכך שבוגיות המתוימרות להיות עוגיות תרמיים – אין תמריס.

.38. יעיר כי סעיף 31 לחוק הגנת הרכן קובע כי הפרות חוק הגנת הרכן מהווע גם עולה בזוקין.

.39. הקשר הסייעתי והנזק מתקיימים כאמור לעיל.

ה. 3. פגעה באוטונומיה

.40. קיימת בפסיקת כו"ם מחלוקת ערה האם פגעה באוטונומיה היא ראש נזק או שמא עלילת תביעה עצמאית. הויאל וקיימות עדמות בפסיקת פגעה באוטונומיה הינה עילת תביעה, הרי התובע טובע גם מכוח עילה זו.

.41. כפי שתואר בהרחבה לעיל, הנتابעות שוללות את כוח הבחירה של הרכנים ומונעת מהם את היכולת להשווות את המוצרים.

.42. בעניין הקשר הסייעתי הנוגע לפגעה באוטונומיה (הן עילה והן בראש נזק) נקבע שאין לזרוש הסתככות או קשר סיבתי בתנאי לקיומה של העולה. די בכך שהנתבעות התעלמו מחובות היגלי והוועת עליון ובכך הן שללו את היכולת של התובע וחברי הקבוצה לכוון את פעולותיהם בהתאם לאוטונומיות רצונות.

.43. ראו והשוו: ס' 25-26 לפסק זינו של כב' המשנה לשיאה (בדימ') הש' ריבבן בע"א 4576/08 **לייה עטרה בן-צבי נ' פרופ' יהודה הייס** (פורסם בכתב, 7.7.2011).

.44. כאמור לעיל, הנזק הלא ממוני הוועד על 2 הפ על כל מוצר שמוצג על גבו מידע מטעה.

ה.4. עשיית עשר ולא במשפט

- .45 לתובע עםדמת עילית תביעה מכוח חוק עשיית עשר ולא במשפט, תשל"ט-1979, הוואיל והנתבעות התעשרו על חשבון התובע ויתר חברי הקבוצה שלא כדין.
- .46 סעיף 1 לחוק עשיית עשר ולא במשפט קובע את חובת החשבה הכללית שאמורה למנוע את ההתעשרות של כדין של אדם על חשבון רעהו. חוק זה אינו דן במקרים קונקרטיים והוא מהוות רשימה פתוחה.
- .47 בעניינו מתקיימים יסודותיו של סעיף 1 לחוק עשיית עשר ולא במשפט. המנתבעות מתעשרות מפועלותיהם ומהדיםיהם כאשר הן מספקות ללקוחותיהם מוצרים שאים עםדים בתקון הסימון ולצרנים אין את האפשרות לדעת מה אחוו הרוכבים המרכיבים את המוצר. בענייננו, הרצן אינו יודע ולא יכול לדעת מה אחוו הקינמון המרכיב את המוצר. בנוסף הרצן לא יכול להשוו את המוצרים מול מוצרים אחרים בשוק הוואיל והנתבעות אינה מפרשת את הרוכבים בהתאם לדין – תוך הטעה בוטה בקשר לעוגיות התמרים, כאמור לעיל.
- .48 הנה, תוספת העשור של המנתבעות באח על חשבונם של חברי הקבוצה המייצגת ולפיכך מחובת המנתבעות להסביר את מה שהרוויחו בגין דין.

ה.5. צו עשה וסעד הצהרתי

- .49 בנוסף לעילות התביעה הכספיות שלעיל, בית המשפט מותבקש בזאת גם לתת צו הצהרתי לפיו המנתבעות הפרו את הוראות הדין וייצרו ושווקו את המוצרים שלחן בגין התקן הסימון החביב.
- .50 בנוסף מותבקש בית המשפט הנכבד לחזיאת תחת ידיו צו עשה ולהורות לננתבעות לשנות את נהליהן כך שלא ייצרו ואו ישווקו מוצרים, שלא עםדים בתקון הסימון ויחדלו לאלאר מלhattעות את החיבור, לרבות:
- .50.1 עמידה בתקון הסימון ; 8.3.1.1
 - .50.2 להפסיק לאלאר את ההטעיה בקשר עם עוגיות התמרים;
 - .50.3 לגלות אותן זהות היצرون;
 - .50.4 וכל פעליה נוספת על מנת למדו בדרישות הדיניט התקנים נשוא ההליך שכן.
- .51 סעדים אלו אפשריים לאור אופיו העולות של המנתבעות.

ראן :

חלק "אחרית דבר" בבש"א (ת"א) 21177/04 גינדי טל נ' מגדל חברה לבטוח בע"מ (פורסם בנבו, 2009, 15.1.2009);
סעיף 10 לתק"צ 09-03-9386 שור ואח' נ' מפעל הפיס (פורסם בנבו, 17.11.2009).

ו. סיכום

- .52 בבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניןית לדון בתביעה זו.
- .53 אי לכך בבית המשפט הנכבד מותבקש כאמור ברישא של תובענה זו.

.54. מן הדין ומן הצדק להיעדר לתובענה זו.

עמית בן-ארוחה, עו"ד

ב"כ התובע

תקנות תובענות יציגות, מש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בית המשפט

הנין: הודעה לפי חוק תובענות יציגות

מספר תיק:

ביבית משפט: [/]

שמות הצדדים: 1. יוסף ברד באמצעות ב"כ עוזר עמיה בן-ארוחה

.2 באמצעות ב"כ

.3 באמצעות ב"כ

נגד

תרצה מאפה בע"מ וככלו חזי חנים בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עמיה בן-ארוחה

כתובת: כנרת 5

פקוד בהליך: תובע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: "כל הזריםים", שרכשו את מוצרי המשייח 1, לרבות אziel המשייח 2, אשר סומנו בניגוד לחקן ישראלי רשמי מס' 1145, ו/או בגין רשל דין לרבות עוגיות "עיניות קינמון" ו/או "מערדת תමורים", בשבע השנים האחרונות; מעוד הגשת הבקשה: ; שאלות של עבירה או משפט המשותפת לקבוצה לפי הבקשה: ; תמצית הבקשה לאישור תובענות: ; הסעד המבוקש: פיצוי; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנית עם הקבוצה: מתחת ל- 2.5 מיליון ש"ח [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתריר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות תובענות והשאלות של עבירה או משפט המשותפת לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הטעדים המתביעים: [סה"כ 20 מיליון];

ההחלטה בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקומות תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הונישה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקומות כל התובענים המייצגים או כל חברי הכלות המייצגים בתובענית יציגות אשר בית המשפט אישר זאת הסתלקותם או מצא שנוצר מהם להמשיך בתפקידים לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

להודיעו זו מזופפים המסמכים האלה:

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 5151 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.[/]

.1 בקשה לאישור תובענה ייצוגית
.2 תובענה ייצוגית

.3
.4
.5

12.12.16

ממש